ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΜΑΡΤΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 562
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΑ ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἡ ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν προελθοῦσα Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας καὶ βαίνει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματός της.

Εὐχόμεθα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον της.

Ἀπέχοντες πάσης κρίσεως ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων, ἐφ' ὅσον αὗται ἀφορῶσιν εἰς τὰ γενικὰ ζητήματα, οὐδέποτε θὰ σχολιάσωμεν ταύτας, ἐμμένοντες εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐχαράξαμεν, ἅμα τῇ ἐκδόσει μας, ὡς πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας καθήκοντος, περιοριζομένου εἰς τὴν μέριμναν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐνδιαφερόντων, τοπικῶς, τὴν Χαλκιδικῆν, καὶ μόνον.

Αὐτὰ τὰ ζητήματα καὶ δὴ τὰ δύο σοβαρώτερα ἐξ αὐτῶν θέτομεν ἤδη ὑπ' ὄψει τῆς Κυβερνήσεως, προβάλλοντες τὸ αἴτημα τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπως ἀντιμετωπισθῶσι δικαίως, πλήρως καὶ ταχέως. Πρώτιστον καὶ βασικώτατον ζήτημα τοῦ τόπου μας εἶναι τὸ συγκοινωνιακὸν καὶ δὴ ἡ ὁδοποιΐα της.

Τὸ θέμα ὁμολογουμένως εἶναι ὀλίγον δυσχερές, καθιστάμενον τοιοῦτον ἐκ τῆς εἰδικῆς ἐδαφικῆς διαμορφώσεως τῆς Χαλκιδικῆς, ἥτις ἐπιβάλλει, διὰ τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του, τὴν κατασκευὴν ὁδῶν, τὸ συνολικὸν μῆκος τῶν ὁποίων δέον νὰ εἶναι σημαντικῶς ἀνώτερον τοῦ κανονικοῦ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ πληθυσμοῦ της.

Ἐν τούτοις ἀπολύτως δικαία τυγχάνει ἡ ἀξίωσις τῆς Χαλκιδικῆς, ὅπως εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας. προτιμηθῇ, οὐ μόνον διότι συνεχῶς ἀδικουμένη μέχρι σήμερον, ἔναντι ἄλλων περιοχῶν τῆς Χώρας εἶναι πλέον ὑστεροῦσα, ἀπὸ τῆς συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως. ἀλλὰ καὶ διότι εἰδικοὶ λόγοι δικαιολογοῦν τὴν ἐπηυξημένην χάριν αὐτῆς Κυβερνητικὴν μέριμναν, συμφώνως πρὸς τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν τῆς ἰσότητος, ἐν τῇ Δημοκρατία, καθ' ἣν ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν γίνεται ἀναλόγως καὶ τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου.

Ἡ ὁδοποιΐα εἰς τὴν Χαλκιδικήν, πλὴν τῶν λοιπῶν γενικῶν λόγων, δι' οὓς ἐπιβάλλεται, πλὴν τῶν γενικῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἐξυπηρετεῖ, θέλει καταστήσει δυνατὴν τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἀνυπολογίστου ἀξίας μεταλλευτικοῦ της πλούτου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀσυγκρίτου ἀξίας τουριστικῶν ἱκανοτήτων αὐτῆς, αἵτινες καὶ ἀποτελοῦν τὸ δεύτερον, κατὰ σειρὰν ζήτημά της.

Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως τὴν τουριστικὴν σημασίαν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἀνεγνωρίσθη παρ' ὅλων τῶν ἁρμοδίων.

Ἐν τούτοις τὸ Κράτος δὲν ἔκαμε χάριν αὐτῆς μέχρι σήμερον οὔτε τὸ ἕν δέκατον ἐκείνων, τὰ ὁποία ὤφειλε νὰ εἶχε πραγματοποιήσει. Ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ ἐνεφανίσθη παραπαίων ἐν Χαλκιδικῇ, ἴσως ἐνδώσας εἰς πολιτικὰς πιέσεις, αἵτινες ὅμως δὲν προῆλθον ἀπὸ τοὺς Χαλκιδικεῖς Βουλευτάς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν ἐπραγματοποίησεν οὐδ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐσχεδίασεν οὗτος, τὰ ὁποῖα οὐχ' ἧττον ἡμεῖς θεωροῦμεν ὀλιγώτερα ἐκείνων, ἅτινα ἔδει νὰ γίνουν.

Καμμία δαπάνη, ὁσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν θεωρηθῇ δὲν θὰ εἶναι μεγάλη, διὰ τὴν Χαλκιδικήν, ἡ ὁποία δύναται ν' ἀποτελέση τὸ τουριστικὸν στέμμα τῆς Ἑλλάδος.

Εὐλόγως ἑπομένως ἡ Χαλκιδικὴ προβάλλει τὴν ἀξίωσιν ὅπως τὸ τουριστικὸν της θέμα ἀντιμετωπισθῇ ἐφεξῆς, μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης σοβαρότητος.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ζήτημα τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι ἐξηρτημένον ἐκ τοῦ πρώτου τοιούτου. Οὐδεὶς λόγος περὶ Τουρισμοῦ ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται, ἐφ' ὅσον δὲν κατασκευασθῇ ὁλόκληρον τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς Χαλκιδικῆς. Διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πλήρης τουριστικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Νομοῦ μας εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ κατασκευασθοῦν πλήρως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους σχετικὰς ἀπαιτήσεις αἱ ὁδοὶ τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐπιθυμοῦμεν, νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι οἱ νεοεκλεγέντες Βουλευταὶ μας δὲν θὰ παραλείψουν νὰ θέσουν ὑπ' ὄψει τῶν ἐν προκειμένῳ ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὰ δύο ταῦτα σαβαρώτατα ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς, ἐν ὅλῃ των τῇ ἐκτάσει, ἀναπτύσσοντες πλήρως ὅλην τὴν σημασίαν των ὅλας τὰς ἀπόψεις αὐτῶν καὶ ὑποστηρίζοντες μετὰ τοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν σημασίαν των σθένους τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας καὶ πλήρους τακτοποιήσεως αὐτῶν.

Καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ νέα Κυβέρνησις ἐπιδείξῃ τὸ ἐνδιαφέρον, τοῦ ὁποίου ἄξιος εἶναι ὁ τόσον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀδικηθεὶς τόπος μας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ ΤΩΡΑ

Ἐσχολιάσαμεν πρὸ καιροῦ τὴν παράλειψιν τοῦ Δήμου μας ὅπως ὀλίγον ἀμμοχάλικον μετὰ ἀχρήστου πρὸς μεταλλευτικὴν ἐκμετάλλευσιν λευκολίθου εἰς τὸ ἐλαχίστων τετραγωνικῶν μέτρων (οὐχὶ περισσοτέρων τῶν 50) τμῆμα τῆς ὁδοῦ, τῆς τεμνούσης καθέτως τὴν πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον ἄγουσαν τοιαύτην, ἵνα μὴ ὑπαίνωνται ἐκ τῆς εἰς τὸ τμῆμα τοῦ το δημιουργουμένης λάσπης οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὰ Δικαστήριά μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων, οἱ περισσότεροι εἶναι ξένοι.

Ἠλπίσαμεν τότε. ὅτι δέν τό εἶχον προσέξει τὸ τμῆμα αὐτὸ ἐκ τοῦ Δήμου μας καὶ ὅτι θὰ ἔσπευδον νὰ κάμουν ὅ,τι ἐπιβάλλεται, δοθέντος ὅτι λίαν ἀσήμαντος φροντὶς καὶ δαπάνη ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο.

Τί νὰ ὑποθέσωμεν ὅμως ἤδη, μετὰ τὴν παρέλευσιν τόσου χρόνου ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς μας;

Ὅτι καὶ πάλιν δὲν ἀνέγνωσαν οἱ ἁρμόδιοι τὸ σχετικὸν σχόλιόν μας;

Τὸ προτιμῶμεν. Καὶ εὐχόμεθα νὰ τό προσέξουν τώρα.

ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

Ἐπὶ τέλους. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ ΔΕΗ ἐτήρησε τὸν λόγον της. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἠλεκτροδοτεῖται καὶ ἡ πόλις μας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Δικτύου. Θέλομεν νὰ θεωρῶμεν τὸ λίαν εὐχάριστον γεγονός, ὡς αἴσιον οἰωνόν, σημαίνοντα εὐτυχῆ ἀλλαγὴν τακτικῆς τῆς ΔΕΗ.

Ἤδη δ' ὅμως, ἐφ' ὅσον ζήτημα ἐπαρκείας τοῦ τριφασικοῦ ρεύματος δὲν ὑφίσταται δέον τό ταχύτερον δυνατὸν τὰ ὁλοκληρωθοῦν αἱ ἐν τῇ πόλει μας ἐγκαταστάσεις τῆς Δ.Ε.Η., ἐπεκτεινόμεναι εἰς ὅλα τὰ τμήματα καὶ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, ὥστε πᾶς τις νὰ δύναται νὰ τύχῃ τῆς ἠλεκτροδοτήσεως διὰ τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματός της

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἡ πρὸς τοὺς κ.κ. Δικαστὰς παροχὴ τῶν ἀναλόγων πρὸς τὴν περίοπτον καὶ σπουδαιοτάτην θέσιν των ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ὑλικῶν μέσων διασφαλίζει τοὺς ἀπαραιτήτους ὅρους τὸ μὲν τῆς ἀξιοπρεποῦς ἐμφανίσεώς των, τὸ δὲ τῆς ἀπερισπάστου ἐκ τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν ἐκπληρώσεως τῶν ὑψίστης σημασίας καθηκόντων αὐτῶν

Λίαν ὀρθὴ ἑπομένως ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεώς των

Ἀλλὰ πρὸς ἀρτίωσιν τῆς Δικαιοσύνης ἀπαιτεῖται ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν πληρωθοῦν ἅπασαι αἱ κεναὶ θέσεις Δικαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ληφθῶσιν ἀνάλογα μέτρα καὶ διὰ τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν τῆς Θέμιδος προσφέρουν τάς ὑπηρεσίας των καὶ πληρωθοῦν ὡσαύτως ἅπασαι οἱ κεναί θέσεις τῶν Γραμματειῶν τῶν Δικαστηρίων μας.

Ἐγένοντο τὰ περισσότερα βήματα εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Ἂς μὴ ἀποβοῦν εἰς μάτην, δι' ὀλίγα ἀκόμη βήματα.

Ο ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμὸς τῆς πόλεώς μας, ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἔσοδα, ὑπερβαίνοντα τὰς 600.000 δραχμάς, ἐξ ὧν κατέβαλεν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἔναντι τῶν πρὸς αὐτὴν ὑποχρεώσεών της περὶ τὰς 450 000 δραχμάς.

Τὸ λίαν εὐχάριστον γεγονὸς τοῦτο, τὸ ὁποῖον, νομίζομεν, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν σημειοῦται, δοθέντος, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Συνεταιρισμὸς οὗτος δὲν ἐπλήρωνεν εἰς τὴν Τράπεζαν περισσότερα τῶν ὀλίγων δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν, δικαιώνει τὰς προβλέψεις μας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς Προεδρίας τοῦ Συμβουλίου του παρὰ τοῦ κ. Κύρκου Αἰκατερινάρη.

Εὐχόμεθα καὶ ἔτι καλύτερον τὸ μέλλον τοῦ Ἐλαιουργικοῦ Συνεταιρισμοῦ μας.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ

Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

«Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν».

Εὐαγγέλιον «ἐν τῷ εὐαγγελίῳ» χαρακτηρίσθηκε ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου. Καὶ κανεὶς ἄλλος χαρακτηρισμὸς δὲν θὰ εἶχε τέτοια κυριολεξία. Γιατὶ ποὺ τονίζεται τόσο ἡ ἀλήθεια τῆς συγνώμης, ὅσο στὴν παραβολὴ αὐτή; Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπίνης καρδιᾶς, σ' ὅλες τὶς συγκλονιστικὲς φάσεις της ἐξεικονίζεται στὶς γραμμὲς αὐτές.

Ἀπαράμιλη εἶναι ἡ σκηνή, ὅπου ὁ πατέρας ἀσπάζεται τὸ παιδί του, ποὺ ἐπέστρεψε. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ φράσι «καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν». Ὁ ἀσπασμὸς αὐτὸς ὑποδηλώνει τὸν χείμαρρον τῆς θείας ἀγάπης. Τῆς ἀγάπης ποὺ δὲν γνωρίζει ὅρια καὶ ποὺ καμμιὰ παράβασι καὶ παρακοὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ ἀναστείλη στὴ σωτηρία ἐνέργειά της. Ἡ ἀπερισκεψία τοῦ νεωτέρου παιδιοῦ. νὰ ζητήσῃ τὴν εὐτυχία του μακρυὰ ἀπὸ τὴν μάνδρα τῆς πατρικῆς ἐπιτηρήσεως, ἔγινε πρόξενος τῆς βαρειᾶς καὶ πολυστένακτης δουλειας του. Ἡ ἀγάπη ὅμως τοῦ πατέρα, παρακολουθοῦσε χωρὶς νυστάγμὸ τὰ βήματα τοῦ ἀσύνετου παιδιοῦ, ἐπάνω στὸν ὀλισθηρὸ δρόμο τῆς ἀποστασίας.

Καὶ ὅταν οἱ στερήσεις καὶ οἱ θλίψεις ἐρράβδισαν τὸν πλανεμένο, τότε εἶδε τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τὴν πατρικὴ ἀγκαλιά, ποὺ τὸν πρόσμενε. «Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα». Καὶ ὁ πατέρας «κατεφίλησεν αὐτόν». Ἐφ' ὅσον ἐγκατέλειψε τὴν «καθέδρα» τῆς ἡδονῆς, ἡ θέσις του ἦταν στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα· «ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλόν του ὁ πατὴρ», γιατὶ τὸ παιδὶ ἀπετίναξε «τὸ ζυγὸν τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας»· «κατεφίλησεν αὐτόν», γιατὶ ἐκεῖνος ἔφτυσε τὸν διάβολο.

Τὸ φίλημα αὐτὸ ἀποκαλύπτει πολλὴν συγγνώμην καὶ πλήρη ἀποκατάστασι. Τὶ ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φίλημα, τό ἄδολο καὶ ἀνυπόκριτο φίλημα, μποροῦσε νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἄφεσι καὶ νὰ διαλύσῃ τὸ χρέος; Ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ εἰς γίνῃ δεκτὸς ὡς «εἷς τῶν μισθίων». Ἡ εὐσπλαχνία ὅμως τοῦ πατέρα τὸν τοποθετεῖ στὴ θέσι τοῦ υἱοῦ. Καὶ ἀπόδειξις; Γίνεται κάτοχος ὧν προνομίων, ποὺ εἶχε χάσει. Ἡ πρώτη στολὴ τὸ δακτυλίδι στὸ χέρι του καὶ τὰ ὑποδήματα στὰ πόδια του. Νὰ ἡ βεβαίωσις τῆς υἱοθεσίας,

Καὶ πρόξενος τῆς ὑπερβολικῆς χαρᾶς τοῦ πατέρα ὁ ἀσπασμός. Ὁποιοσδήποτε ἄλλος θὰ ἐσιχαίνονταν νὰ τὸν ἐγγίσῃ. Καὶ μόνο ἡ πατρικὴ στοργὴ παραβλέπει τὰ πάντα καὶ ὠθεῖ τὸν πατέρα νὰ σφίξῃ θερμὰ στὴν ἀγκαλιὰ τὸ παιδί του, ποὺ κατάντησε σ' αὐτὴ τὴν ἀθλιότητα.

Τὰ χείλη τοῦ πατέρα εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ ἔλεος καὶ οἰκτιρμοὺς ἀποστάζουν μέλι καὶ ἀνέκφραστη γλυκύτητα. Τὸ φίλημα ποὺ ἐναποθέτουν στὸν τράχηλο τοῦ ἀσώτου εἶναι στοργικό. Ἀπαλείφει τὴν σφραγίδα τῆς κυριότητος τοῦ διαβόλου. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνην ἐφάνηκε πῶς ἡ χαρὰ τοῦ πατέρα ἦταν ἀνέκφραστη γιὰ τὴν ἐπάνοδο τοῦ παιδιοῦ του καὶ τὴν κατασκήνωσί του κάτω ἀπὸ τὴν κραταιὰ σκέπη τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ.

Ὅταν μᾶς ἑλκύῃ τὸ κοσμι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΠΕΝΗΝΤΑ "ΘΡΕΦΤΑΡΙΑ,,

(Γ. ΜΟΔΗ)

—=6=—

Ἔμεινα καρφωμένος ὄρθιος μπροστὰ στὸ κρεββάτι μου. Πέταξα ὅμως μακρυὰ στὴ Λήμνο. Εἶδα τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι τοῦ Βασίλη. Θὰ μὰ θαινε ἄραγε καμμιὰ φορὰ πόση ἀγάπη καὶ λαχτάρα τοῦ εἶχε ὁ ἄτυχος πατέρας του; Εἶδα καὶ τὶς κάργες τῆς Λήμνου νὰ καταξεσκίζουν τὴ σημαία μὲ τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρό.

Ξανάειδα ἔπειτα τὸν Βασίλη νὰ πηγαίνη ἥσυχα ἥσυχα μὲ τὸ κανονικό του βῆμα στὴν πόρτα—καταπακτὴ τοῦ θανά του. Πῶς μπόρεσε νὰ κρατήση τόση ψυχραιμία; Δὲν θυμήθηκε τὸ «ἀγγελούδι», τὴν «ψυχούλα», τ' «ὡμορφότερο κορίτσι τῆς Λήμνου»;

Ἴσως πάλι νὰ μὴν εἶναι καὶ πολὺ ἄσχημος αὐτὸς ὁ θάνατος. Νὰ σταθῆς περήφανος ἐμπρὸς στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα, νὰ κεραυνοβολᾶς τὸ βάρβαρο ἐχθρὸ μὲ βλέμματα γεμάτα ὑπέρτατη περιφρόνησι καὶ νὰ ξεψυχᾶς μὲ τὴν κραυγὴ «Ζήτω ἡ Ἑλλὰς» ὅπως τὤκαμαν πολλοί.. Τὶ ὡραιότερο! Θἄπρεπε νὰ τρέξω νὰ τοὺς πῶ: «Ἀφῆστε τὸν Βασίλη! Ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι τὸν περιμένει ἐκεῖ κάτω στὸ νησί του... Πάρτε ἐμέ νὰ στὴ θέση του. Σεῖς νοῦμερα καὶ παραγεμίσματα θέλετε. Ἰδοὺ! προσφέρομαι ἐγώ». Οἱ Γερμανοὶ θὰ μέ κοίταζαν μὲ θαυμασμὸ καὶ θὰ ἔλεγαν: «Για... Γιαβόλι» Ναί. Ναί. Ἔπρεπε νὰ τρέξω. Μόνο ποὺ τὰ πόδια μου ἦταν γερὰ κολλημένα στὸ τσιμεντένιο πάτωμα...

Ἀλλὰ τὰ βαρειὰ βήματα ξανασίμωσαν στὴν πόρτα μας. Ὅλη ἡ πρόθυμη προσφορά μου καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς πήγαν περίπατο.

Πῶς; Δὲν εἴχαμε τελειώσει; Ξαναέρχονται; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ξεπέρασαν ὅλα τὰ θηρία. Παίζουν μὲ τὴν ἀγωνία μας, ὅπως ἡ γάτα μὲ τὸ ποντίκι, ποὺ κρατάει στὰ νύχια της. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν γλυτώνω. Ἔρχονται σίγουρα γιὰ μένα. Εἶναι ἡ σειρά μου. Τὰ χέρια μου πάγωσαν. Τὸ κεφάλι μου ἔκαιε...

Θυμήθηκα ἔξαφνα τότε ἕνα πίνακα τοῦ Γκόγια ἀπ' τοὺς Ναπολεοντείους πολέμους στὴν Ἱσπανία. Δὲν ξαίρω ποῦ τὸν εἶχα ἰδῆ. Ἦταν δυὸ Ἱσπανοὶ μπροστὰ σὲ Γαλλικὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα. Ὁ ἕνας ψηλός, νέος ὡραῖος, μὲ πλατὺ μέτωπο. Τὰ μαλλιά του ἀνέμιζαν στὸν ἀέρα. Εἶχε δεμένα τὰ χέρια του πίσω. Μὰ εἶχε ρίξει κάτω στὴ μέση τὸ μαῦρο μαντήλι, ποὺ θὰ τοῦ σκέπαζε τὰ μάτια. Καὶ κύταζε κατάματα τοὺς Γάλλους, μὲ ὅλη τὴν Καστιλιάνικη περηφάνεια. Ὁ ἄλλος ἦταν κοντὸς καὶ ἀδύνατος. Τὸ μαῦρο μαντήλι τῶν ματιῶν τῶχε κατεβάσει μόλις στὸ στόμα. Τῶβλεπες ὅτι μὲ πολλὴ δυσκολία ἔστεκε στὰ πόδια του, ἕτοιμα νὰ λυγίσουν. Ἡ σιδερένια πόρτα τοῦ θαλάμου ἄνοιξε μὲ τὸν ἴδιο πάλι βοερὸ πάταγο καὶ ἡ ἀπαίσια συνοδεία προχώρησε μὲ τὸ ἴδιο βαρὺ καὶ ἐπίσημο βῆμα.

Ἔβλεπα τοὺς τρεῖς Γερμανοὺς καὶ ἡ φαντασία μου πετοῦσε στοὺς Γάλλους, ποὺ γοματιστοὶ σημάδευαν τοὺς δυὸ Ἱσπανούς, τὶς κάργες τῆς Λήμνου, ποὺ κομμάτιαζαν τὴ Χιτλερικὴ σημαία τὴν κόρη τοῦ Βασίλη, Ὁ «Μανιάτης», ὁ δεσμοφύλακας ἦταν τώρα πιὸ κίτρινος, περισσότερο κουρασμένος καὶ σκυφτὸς ἀπ' τὴν ἄλλη φορά. Τὸν βάραινε δίχως ἄλλο τὸ πλῆθος τῶν ὀνομάτων, ποὺ εἶχε νὰ ἐκφωνήση. Τὸ δικό μου βέβαια δὲν μποροῦσε νὰ λείψη. Ναί. Ναί. Ἦταν πρῶτο. Τῶβλεπα στὰ μάτια τοῦ δεσμοφύλακα, ποὺ ἦταν σκυμμένα... Ἡ μεγάλη στιγμὴ ἔφθασε. Ξαναείδα τὸν πίνακα τοῦ Γκόγια Ἦταν μπροστὰ μου, στὸ βάθος τοῦ θαλάμου καὶ ὅλο πλησίαζε. Ὁ ψηλὸς καὶ ὡραῖος Ἱσπανὸς μὲ κοίταζε τώρα ἐμένα. Τὸ πρόσωπό του, τὰ μάτια του, ζωντάνευαν καὶ ἔπαιρναν σιγὰ σιγὰ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴ μορφὴ τοῦ Βασίλη. Μάλιστα. Ἦταν ὁ Βασίλης ὁλάκερος, ὁλοζώντανος. Μὲ κοίταζε μὲ τρόπο, ποὺ ἔλεγε: «Ἔλα. Τὶ κάθεσαι ἀκόμα; Ἤρθε ἡ σειρὰ σου».

Οἱ τρεῖς Γερμανοὶ στάθηκαν στὴ μέση τοῦ θαλάμου καὶ ἔρριξαν πάλι μιὰ βλοσυρὴ ματιὰ γύρω τους. Ὁ »Μανιάτης» σκυφτὸς καὶ κατακίτρινος ξεφώνησε βιαστικὰ σὰν Παπατρέχας: Κανάτας... Τίτος.

Οἱ δυὸ φίλοι ἔστεκαν πλάϊ στὰ κρεββάτια τους, Τινάχθηκαν, σὰν ἄκουσαν τὰ ὀνόματά τους. «Βρέ... τὴ μάνα τους!... Καὶ μᾶς μωρὲ, οἱ ἄτιμοι!» εἶπε ὁ Κανάτας καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴν πόρτα. Μὰ γύρισε πίσω εὐθὺς, ἄρπαξε τὸ παλτό του ποὺ ἦταν στὸ κρεββάτι καὶ τῶρριξε στὴν πλάτη του, σὰ νὰ φοβόταν νὰ μὴν κρυολογήση. Τρεχᾶτοι καὶ οἱ δυὸ βγῆκαν ἔξω. Οὔτε κἄν μᾶς ἀποχαιρέτησαν, οὔτε μᾶς κοίταξαν. Βιάσθηκαν μὴ χάσουν τὸ λεωφορεῖο τοῦ θανάτου.

Ἐμείναμε ἀποσβολωμένοι. Κάποιος κοντά μου μουρμούρισε: «Θὰ ξανάρθουν πάλι;» Κανένας δὲν κινήθηκε, κανένας δὲν μίλησε. Ὁ Ζουζανέας μοῦ φάνηκε χαμηλότερος Τὰ γόνατά του εἶχαν λυγίσει... Ὁ Κώστας ἔκαμε νὰ χαμογελάσει. Μὰ ἀπὸ μελαχροινὸς εἶχε γίνει κάτασπρος. Στὸ κέντρο οἱ Ἑβραῖοι, κολλητὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, γιὰ ν' ἀλληλοστηριχθοῦν, ἔστεκαν βουβοὶ καὶ ἀπομονωμένοι. Ὁ Σαϊλᾶς κοντὰ στὸ παράθυρο εἶχε μαρμαρωθῆ μισοξυρισμένος. Ἄλαλοι καὶ ἀκίνητοι ἦταν καὶ οἱ τρεῖς κτηνοτρόφοι. Ὁ ἕνας σιγόκλαιε: Ἦταν συγγενὴς μὲ τὸν Κανάτα. Γύρισα νὰ ἰδῶ τὸν Χατζητάση, ποὺ περνοῦσε γιὰ καρδιακός. Κύτταξε τὴν ὀροφὴ ἢ ἀκριβέστερα τὸν οὐρανό.

Ἀκοῦσθηκε ἔξω ἡ φωνὴ τοῦ Κανάτα νὰ τραγουδάη: «Κλὰψε με, μάνα κλόψε με». Τὸν ἀκολούθησαν ἀπὸ ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο μὲ τὸ «Ἔχε γειά, καϋμένε κόσμε». Μὰ σκληρὲς Γερμανικὲς φωνὲς τοὺς ἔκαναν νὰ σωπάσουν.

Μὰ γιατὶ τοὺς ἄκουσαν; Γιατὶ μπῆκαν ἥσυχα ἥσυχα σὰν προβατάκια στὶς κλοῦβες! Μιὰ ποὺ πήγαιναν γιὰ σφαγὴ δὲν ἔπρεπε νὰ ριχθοῦν στοὺς Γερμανούς, νὰ τοὺς δαγκάσουν, νὰ τοὺς ἁρπάξουν τὰ ὅπλα, νὰ τοὺς σκοτώνουν καὶ νὰ σκοτωθοῦν παλληκαρίσια; Θἄχαν χάσει σίγουρα τὸ «ἠθικό». Ἔπρεπε νὰ πάη κάποιος νὰ τοὺς τὸ δώση... Ποιός; Ξαναείδα τότε τὸν πίνακα τοῦ Γκόγια μὲ τὸ Βασίλη στὴ θέση τοῦ Ἱσπανοῦ νὰ μὲ κυττάζη παραπονεμένα, τὴν κόρη του στὴ Λήμνο νὰ κλαίη ἀπελπισμέση, τὸν ἀδελφό μου καὶ τὸν Μαβίλη νὰ πεθαίνουν στὸ πεδίο τῆς μάχης «εὐχαριστημένοι». Ποιός ἄλλος; Νάι. Ἐγὼ ἤμουν ὁ ἐνδεδειγμένος ὁ σωτῆρας τους. Πετάχθηκα εὐθὺς. Γλίστρησα μέσα στὴν πρώτη κλούβα. Ὁ Βασίλης, ὁ Κανάτας, ὁ Τίτος μ' ἐκκύταξαν μὲ κατάπληξι. Ἀκόμα καὶ ὁ δάσκαλος. σταμάτησε τὸ κλάμμα καὶ μοῦ ψιθύρισε: Τρελαθήκατε; Τοὺς ἔκαμα νόημα νὰ σωπάσουν. Οἱ Γερμανοὶ εὐτυχῶς δὲν μὲ εἶδαν. Κάποια στιγμὴ ριχθήκαμε πάνω τους καὶ τοὺς πνίξαμε Πνίξαμε καὶ τοὺς ἄλλους δύο ποὺ ἦταν μπροστὰ μέ τὸν ὁδηγό. Πήραμε τὰ ὅπλα τους καὶ ἀπελευθερώσαμε καὶ τ' ἄλλα αὐτοκίνητα. Πετάξαμε ἔπειτα τὰ κουφάρια τους ἔξω στὸ δρόμο, γιὰ παράδειγμα καὶ μάθημα. Καὶ ὅλοι μαζὺ τραβήξαμε «ὁλοταχῶς» ἔξω πρὸς τὸ Χορτιάτη. Σ' ἕνα ὕψωμα σταθήκαμε νὰ ξεκουραστοῦμε. Μπροστά μας εἴχαμε τὴ Θεσσαλονίκη, τὴ θάλασσα καὶ τὸν Ὄλυμπο. Ὅλοι χορηδοῦσαν καὶ ζητωκραύγαζαν ἀπ' τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τους. Κι' αὐτὸς ὁ γέρο Τόννος χόρευε μὲ τὸ γκρίζο παλτὸ καὶ τὰ μικρὰ βήματά του, σὰν παλληκαρά κι 18 χρονῶν Ὄρθιος σ' ἕνα βράχο, τὰ μαλλιά μου ἀνεμισμένα ὅπως τοῦ Ἱσπανοῦ, περήφανος σὰν κι' αὐτὸν φώναξα πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη «Γουρούνια! Σβαῖν. Ἐλᾶτε νὰ μὲ πάρετε. Μολὼν λαβὲ».

Οἱ κλοῦβες στὸ μεταξὺ ἔφυγαν φορτωμένες. Εἶχαν πάρει 50 ἐκείνη τὴν ἡμέρα, γιὰ τὸν «Κρανίου τόπο». Εἶδα τότε, ὅτι ἤμουνα κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα στύλο, ὅπου εἶχα ζητήσει καταφύγιο.. Τὰ πόδια μου βάραιναν σὰ νὰ εἶχαν μολύβι!..

Ὅταν οἱ πόρτες ἄνοιξαν γιὰ τὸν πρωϊνὸ περίπατο—μαῦρο περίπατο—ὁ Μιχάλης ὁ Χιώτης κουρελῆς καὶ ἀχόρταγος πάντοτε ἔστεκε πάλι στὴ ἴδια θέση στὴν πόρτα τοῦ θαλάμου μας, μὲ τὴν χερούκλα του τεντωμένη γιὰ ψωμί! ..

—=ΤΕΛΟΣ=—

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΘ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΔΡΟΣ ΝΟΜ. ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

—=9=—

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἐναγούσης ὅτι ὁ αἰδεσ. Π. ἀρνεῖται τὴν ἀποδοχὴν τῶν προσφορῶν αὐτῆς διὰ τὴν θείαν μυσταγωγίαν ὡς καὶ τὴν χορηγίαν αὐτῆ τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου πρὸς ἀσπασμὸν ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἀντιδώρου, μὴ ἀποδειχθεὶς, εἶναι ἀβάσιμος, καὶ δέον νὰ ἀπορριφθῆ. Τοὐναντίον δὲ αἱ προσαχθεῖσαι μαρτυρικαὶ καταθέσεις τῶν Ἱερέων ἀπέδειξαν ὅλως περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ αἴτησις τῆς ἐναγούσης ὅπως δοθῆ αὐτῆ πιστοποιητικὸν τῆς ταὐτότητός της πρὸς περαιτέρω διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τοῦ Βασιλείου Παπαστερίου εἶναι βάσιμος καὶ δέον νὰ γένηται δεκτή.

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐν πάσῃ δίκῃ ἐπιβαρύνουσι τὸν ἡττώμενον, ἡττημένος δὲ τῶν διαδίκων ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει εἶναι ἡ ἐνάγουσα καὶ δέον αὐτὴν νὰ πληρώσῃ ταῦτα.

Διὰ ταῦτα ἰδὸν καὶ τὸν Νόμον... ἀποφαίνεται παμψηφεί. Αον. Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 78 καὶ ἡμερ. 4ης Δ)βρίου ἐ. ἔ. ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης καὶ διατάσσει νὰ δοθῆ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ταὐτότητός της ὑπογραμμένον ὑπὸ τῆς Δημογεροντιας τοῦ χωρίου αὐτῆς καὶ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τῆς Ι. Μητροπόλεως Κασσανδρείας. Βον. Κηρύσσει ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ὅπως ἐκδικάσῃ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐναγούσης περὶ τιμωρίας τῆς οἰκογενείας τοῦ αἰδ. Π. ἐπὶ ταῖς ὕβρεσι καὶ κακολογίαις Γον. Ἀπορρίπτει καὶ τὴν ἑτέραν τῆς ἐναγούσης περὶ ἐκδόσεως Ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτιμίου κατὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ Αἰδ. Π. ὡς μὴ νόμιμον καὶ δυνατὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ Δον. Καταδικάζει τὴν ἐνάγουσαν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς παρούσης δίκης καὶ ἀποφάσεως ἀνερχομένων εἰς γρόσια 40 τεσσαράκοντα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐγένετο. ἐκρίθη. ἀπεφασίσθη. καὶ ἀπηγγέλθη ἐν Πολυγύρῳ τῇ 29η Δ)βρίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ μέλη

Ἀριθ. 2

Συνεδρίασις τῆς 14ης Μαΐου 1904

Τὸ ἐν Πολυγύρῳ ἑδρεῦον Ἐπαρχιακὸν Δημογεροντικὸν Δικαστήριον συγκείμενον ἀπὸ τοὺς τὴν Α Πανιερότητα τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Ἰωάννου, Προέδρου καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, ἤτοι τῶν κ.κ. Κώστα Γαλανοῦ, Κώστα Κοτσάνου καὶ Ἀθανασίου Σαμαρᾶ, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Δεσποτίδου, συνῆλθεν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένῃ τῆς Ἰ. Μητροπόλεως αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τὴν 14ην Μαΐου 1904, ἡμέραν Παρασκευήν, ἵνα δικάσῃ:

Εἰσήχθη ἡ ὑπόθεσις τῆς διαλύσεως μνηστείας τοῦ Ἰ. Γ. Σ. κατὰ Μ. Ι. Π''Γ. Μετὰ γενομένην νόμιμον προδικασίαν, ἐνεφανίσθησαν ὁ μὲν ἐνάγων αὐτοπροσώπως, ἡ δὲ ἐναγομένη διὰ τοῦ πατρός; αὐτῆς Ἰ Π. Γ. ἐκ Βραστῶν, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 203 καὶ ἡμερομ 11 Μαΐου 1904 ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος, διαλαμβάνουσα ὅτι τὴν 10ην παρελθόντος Ἀπριλίου 1904 ὁ πατήρ του ἠραβώνισεν αὐτὸν μετὰ τῆς Μ Ι. Π' Γ. ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως καὶ γνώσεως αὐτοῦ, καὶ ὅτι, τὴν ἑπομένην ἡμέραν, διαμαρτυρηθεὶς περὶ τούτου τῷ πατρί του. καὶ χρώμενος τῷ δικαιώματί του ἐξ ἐνηλικιώσεώς του, παρέλαβε τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀ. Π. Ἀ. μεθ' ἧς συμβιοῖ, καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα γένηται ἡ δέουσα ἐξέλεγξις περὶ τοῦ σὺθαιρέτου ὡς ἄνω ἀρραβῶνος του, τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς του καὶ τῷ δοθῇ ἡ κανονικὴ ἄδεια τῆς στέψεώς; του μετὰ τῆς ρηθείσης Ἄννης Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ὁ ἐνάγων ἐπεβεβαίωσε τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς καὶ ἀναπτύξας αὐτὴν καὶ προφορικῶς ἐνέμεινεν εἰς τὰ ἐν αὐτῇ. Ὁ δὲ ἐναγόμενος ἐπήγαγεν ὅτι: πράγματι τὴν 10σν Ἀπριλίου ἐτελέσθη ὁ ἀρραβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς του καὶ ἑτέρου τινὸς παρευρεθέντος Β. Ζ. καὶ τοῦ συγγενοῦς μου Γ Ἀ. τὴν 11ην δὲ ὁ ἐνάγων, ἐν ἀπουσίᾳ μου μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ ἐτέλεσε τὰ νενομισμένα, δηλ. ἐκεράσθη ὡς μνηστήρ. ἡ κόρη μου τὸν προσεκύνησε, αὐτὸς δὲ ἐδωρήσατο εἰς τὴν κόρην μου ἕν μετζήτιον, δὲν ἠρώτησα δὲ νὰ μάθω ἄν καὶ ἄλλα τινά. Εἶτα δὲ μετέβη οὗτος διὰ νὰ κηλιδώσῃ τὴν τιμὴν τῆς κόρης μου καὶ ἐκλείσθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Α. Π καὶ διαβιοῖ ἐκεῖ παρανόμως, καὶ ἐπιμένω ἐξαιτούμενος ἵνα συμφώνως τῷ Νόμῳ τιμωρηθῇ ὁ ἐνάγων, ἐὰν δὲ προβάλλῃ: ὅτι δὲν ἐγένετο ἐπισήμως ὁ ἀρραβών, εἶμαι πρόθυμος νὰ ἀντεπεξέλθω ὡς καὶ ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ του καὶ ἄνευ θελήσεώς του ἐγένετο οὗτος. Δὲν γιγνώσκω, τὸ γε νῦν, τινες παρευρέθησαν ὅτε ὁ ἐνάγων ἐπεσκέφθη τὴν κόρην μου ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. μοὶ εἶπον ὅτι ἦσαν καὶ ἄλλοι, ἀλλ' αὐτὸς δυσανασχετήσας ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι προσβολῇ δὲν ἠθέλησα νὰ μάθω Εἰς ταῦτα ὁ ἐνάγων ἀντεπήγαγεν ὅτι ἤδη ἡλικ. 20 περ. ἐτῶν, αὐτὸς ἦτο ἐν τῇ ἐργασίᾳ του καὶ ἐπιστρέψαντι τὸ Σάββατον ἐσπέραν ἀνεκοίνωσεν ὁ πατὴρ του ὅτι τὸν ἠραβώνισεν μετὰ τῆς ρηθείσης Μ. αὐτὸς δὲ εἶπεν αὐτῷ: ὅτι δὲν παραδέχομαι διότι εἶμαι μεμνηστευμένος μετ' ἄλλης αὐτὸς δ' ἐπέμεινεν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀντεπέμεινε. Τὴν δὲ Κυριακὴν ἦλθεν ὁ Β Ζ καὶ μοὶ εἶπεν νὰ μεταβαίνωμεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα τὴν Μ. Μ' ὅλην δὲ τὴν ἐπίμονὸν μου ἄρνησιν αὐτὸς μετὰ τοῦ Ι Θ. Κ μὲ παρέπεισαν, καὶ μετέβημεν παρ' αὐτῇ, ἀφοῦ καθ' ὁδὸν ὁ πατήρ μου μοὶ ἔδωκεν ἕν μετζήτιον ἵνα τῇ κεράσω, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντέστην εἶτα ὅμως ἐδέχθην αὐτό, καὶ τὸ ἐκέρασα αὐτῇ, ἥτις πλὴν τοῦ προσκυνήματος μοὶ ἐπέδωσε καὶ ὀλίγα ζαχαρωτά. Ἐκεῖθεν μετέβημεν εἰς τὴν πρώτην μνηστὴν μου καὶ διαβιῶ ἔκτοτε μετ, αὐτῆς. Τὸ Σάββατον ἐσπέραν ἀντήλλαξαν ὡς μνῆστρα, ὡς μοὶ εἶπεν ὁ πατὴρ μου ἔδωκε 2 λίρας, 2 μανδύλια, ἕν δακτυλίδιον ξένον, διότι τὸ ἰδικόν μου εἶχον δώσει τῇ μνηστῇ μου, κατετέθετο δὲ ὁ ἐνάγων, τὸ δακτυλίδιον, τεθραυσμένον διότι δὲν ἐχώρει τὸν δάκτυλόν του ἕν ζεῦγος κάλτσας καὶ δύο μανδύλια τὸ δὲ 20)ρικον φλωρὶ ἐχάθη. Αὐτοὶ δὲ ἔδωκαν τῷ πατρὶ μου τὸ χρυσοῦν δακτυλίδιον, 2 μανδύλια χασένια, ἕν ζεῦγος σκοφουνίων καὶ ἕν φλωρὶ 20)ρικον. Ἄλλα δῶρα ἄν ἀντήλλαξαν δὲν γιγνώσκω καὶ αὐτὰ μοὶ εἶπεν ὁ πατὴρ μου καὶ ἐπιμένω ἀρνούμενος τὴν Μαρίαν, ἀφοῦ ἔχω ἄλλην, μένουσαν μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς της. Εἰς ταῦτα ὁ ἐναγόμενος ἐπήγαγεν ὅτι αὐτὰ ἦσαν τὰ μνῆστρα ὡς ἐλέχθη. Ἀπαίτησιν ἔχω, ὅτι ὑφίσταται ὁ ἀρραβὼν καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νόμος, δηλ. νὰ διπλασιασθοῦν ὅσα ἐδόθησαν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς τῆς κόρης μου, ἔτι νὰ τιμωρηθῇ πρὸς ὄφελος τῶν σχολείων μας καὶ διὰ τὴν παράνομον συμβίωσιν μετὰ τῆς Ἀ. Τῶν διαδίκων εἰπόντων ὅτι οὐδὲν ἔχουσι νὰ προσθέσωσιν καὶ ἡ ὑπόθεσις, παρεπέμφθη εἰς συνδιάσκεψιν.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν. Μελετῆσαν αὐτὴν καὶ διασκεψάμενον κατὰ τοὺς Νόμους.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος οὖσα περὶ αὐθαιρέτου διαλύσεως μνηστείας καὶ ἐκτιμήσεως τῶν συνεπειῶν αὐτῆς τῶν ὑλικῶν, ἀποδειχθεῖσα ἐκ τῆς κατὰ θέσεως αὐτῶν τῶν διαδίκων, εἶναι νόμιμος καὶ δέον νὰ γένηται δεκτή.

Ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῶν ὁμολογιῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐνάγοντος ἀποδεικνύεται ὅτι αὐτὸς κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπέστεργε τὴν μνηστείαν μετὰ τῆς κόρης τοῦ ἐναγομένου, εἶτα δὲ παραδέξατο αὐτὴν μετεβάς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς καὶ προσενεγὼν δῶρα καὶ δεχθεὶς κέρασμα καὶ γονυκλισίας καὶ ζαχαρωτὰ παρ' αὐτῆς κατὰ συνέπειαν, αὐτὸς διὰ τῆς αὐθαιρέτου του διαλύσεως φέρει τὴν ὑπαιτιότητα τῆς διαλύσεως, καὶ δέον νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας αὐτῆς, ὁ δὲ ἰσχυρισμὸς του ὅτι, ἄκοντος αὐτοῦ ἐγένετο ἡ μνηστεία, εἶναι ἀσύστατος καὶ δέον νὰ ἀπορριφθῇ.

Ἐπειδὴ ἐν πάσῃ διαλύσει μνηστείας ὁ ὑπαίτιος ἀπόλλυσιν ὅσα ἔδωκε καὶ διπλασιάζει ὅσα ἔλαβε, κατὰ συνέπειαν δέον καὶ ὁ ἐνάγων ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει νὰ ὑποστῇ ταῦτα.

Ἐπειδὴ ἐν πάσῃ δίκῃ ὁ ἡττώμενος ὑφίσταται τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἡττώμενος δὲ ἐν τῇ παρούσῃ εἶναι ὁ ἐνάγων καὶ δέον νὰ ὑποστῇ ταῦτα.

(·(·(·(·ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΧΙΟΝΙΖΕΙ

Τὶ κι' ἄν χιονίζει;... Δύστυχη [ψυχή, τὸ φῶς θυμήσου.
γίνου παιδὶ καὶ πίστευε στὰ παραμύθια αἰώνια,
ἅς ἀνοιχτεῖ ὁ Παράδεισος ξα [νὰ στὴν προσευχή σου
καὶ τότε ἅς πέφτουν στὸ βου [νό, στὴ χώρ' ἅς πέφτουν χιό [νια.

Ἐοὺ θὰ λὲς στὸν οὐρανὸ ψη [λὰ πὼς ξεφυλλίζουν
φούλια, κρινάκια, γιασεμιά, [κάποια τρελλὰ ἀγγελούδια,
μὰ πρὶν νὰ πέσουν οἱ κακὲς [οἱ Στρίγγλες τὰ ξορκίζουν
κι' ἔτσι μαδοῦν γύρω μας σὰ [χιόνια τὰ λουλούδια..

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Σανῶν: ἡ Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴ ὁ ἱερεὺς Κ. Δαγκίλας.

Στανοῦ: ὁ κ. Ἀστέρ. Μυλωνᾶς.

Καβάλας: ὁ κ. Δημοσθ. Καραγιάννης.

Χαλκίδος: οἱ κ.κ. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, Γ. Κούσουλας, Ἰωάν. Ἐλευθερούδης.

Βρυλισίων—Ἀττικῆς: ὁ κ. Μιχ. Βογιατζάκης.

Μαδὲμ Λάκκου: οἱ κ.κ. Ἀγ. Κεχαγιᾶς, Κ. Κασπενδάκης.

Στρατονίκης: Σχολικὴ Ἐφορεία, Γ. Λουζικιώτης, Γ. Γιαγητζῆς, Νικ. Γκάγκανος.

Κασσάνδρας: Ἰ. Β. Τριανταφύλλου,

Γεροπλατάνου: ὁ κ. Σωτ. Γκατζώλης.

Θεσ)νίκης οἱ κ.κ. Σ. Πανταζάρας, Χ. Χαλεπλῆς, Π. Παπαγεράκης, Ἄγγ. Ζοῦπος, Γ, Μιχιτσόπουλος, Θ. Ἰατρίδης, Β Ῥομποπούλου.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Δούκας Χαρ. Θ. Μπασλῆς, Γ. Λιβανίδης, Ἀθ. Κελιαφίνος, Γ. Α. Βασιλάκης, Ἀπ. Λαναρᾶς.

Παληουρίου ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποτα θῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 25—531

Δρ ΠΑΝΑΓ. Α. ΚΩΝΣΤΑΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Τ. ASSISTENT ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΟΝΝΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5—ΤΗΛΕΦ. 73—653
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ὧραι Ἐπισκέψεων 1—2 & 5—7

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς ἐγνατία 151 (παραπλεύρως Καμάρας) τηλ. 72.393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 2 π.μ. 6 7 μ.μ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΕΘΕΡΕΣ

Συνηθισμένο, συνηθέστατο τὸ φαινόμενο νὰ μαλλιοτραβιοῦνται πεθερὲς καὶ νύφες.. Εἰρηνικὸ ψωμὶ δὲν τρῶνε πολλὲς φορές....

Ὑπάρχουν καλὲς πεθερές;. Δὲν ἀντιλέγω. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ μερικές, ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάη .. Δηλαδὴ τὴν νύφη ποὺ θὰ πέση στὰ χέρια της.

Μερικὲς προσπαθοῦν, ἀπ' τὴν πρώτη μέρα τοῦ γάμου τοῦ γυιοῦ της, νὰ «σχίσουν τὴ γάτα», Τρομοκρατοῦν τὴν νύφη, τὴν βάζουν τὰ δυὸ πόδια σ' ἕνα παπούτσι καὶ ἔτσι ἡ ἀρχηγία τῆς πεθερᾶς συνεχίζεται μὲ ὅλη τὴν μεγαλοπρέπεια....

Ἄλλοτε πάλι προσπαθοῦν νὰ παίξουν μιὰ πολιτικὴ στὴν ἀρχή. Θέλουν νὰ κερδίσουν τὴν νύφη μὲ τὸ μαλακό. Ὅταν ὅμως ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ νύφη δὲν τὸ ρίχνει κάτω, τότε τρίζουν τὰ δόντια καὶ ξεσπαθώνουν....

—Γιατὶ μαγείρεψες ἔτσι; Γιατὶ πῆγες μόνη σου στὸ τάδε σπίτι; Γ'ιατὶ ψώνισες αὐτό; Γιατὶ τὸ ἕνα γιατὶ τὸ ἄλλο;....

Καὶ ἂν ἡ νύφη εἶναι βολικὴ καὶ δὲν θέλει τοὺς καυγάδες, προσπαθεῖ μὲ καλωσύνη καὶ εὐγένεια καὶ σεβασμὸ νὰ περάση.... Ξέρει ὅτι. ἡ γκρίνια δὲν εἶναι καλὸ πρᾶγμα.

Ὑποφέρει ὅμως. Γιατὶ ἡ κατάσταση εἶναι καθημερινὴ.

Καὶ σὰν ἔξυπνη ἡ πεθερὰ λέει τῆς νύφης ὅσα σέρνει ἡ σκούπα, μονάχα ὅταν λείπει ὁ γυιός.... Γιὰ λόγους εὐνοή τους βέβαια.

Καὶ συνεχίζεται τὸ μαρτύριο;

—Ἄκου νὰ σοῦ πῶ, «Ἀρχαί» δὲν θὰ εἶσαι ἐδῶ μέσα. Μοῦ πῆρες τὸν γυιό μου, τώρα θέλεις νὰ πάρης καὶ τὴν ἀρχηγία. Λὲν θὰ σοῦ περάση....

Καὶ συνεχίζεται ἡ σκηνὴ μὲ διάφορες παραλλαγές. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ψυχραίνωνται οἱ καρδιὲς καὶ νὰ χαλνοῦν τὰ σπιτικά.

Βέβαια ὑπάρχουν καὶ νύφες στραβές. Γι' αὐτὲς ὅμως θὰ μᾶς δοθῆ ἄλλοτε εὐκαιρία....

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΜΑΡΙΝΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ - ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΛΟΙΜΩΔΩΝ ΝΟΣΩΝ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον της καὶ δέχεται ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακείμ 2 (ὄπισθεν Ἁγίας Σοφίας).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλέφωνον 20—823

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΚΙΔΙΚΕΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΝ

Τοῦ Ἀνταποκριτοῦ μας κ. Γ. ΑΜΠΕΛΑ

Ἡ Δραστηριότης τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος Χαλκιδικέων εἰς τὴν πόλιν μας εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιόν της δὲν φείδεται κόπων καὶ ἐξόδων διὰ νὰ ἀναπτύξη μὲ διαφόρους ἐκδηλώσεις τὴν σύμπνοιαν τῆς ὁμογενείας μας.

Οὕτω τὴν 26ην Ἰανουαρίου 1964 καὶ ἡμέραν Κυριακήν, διωργάνωσε μεγάλην ἐτησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν μαγευτικὴν παραθαλάσσιον τοποθεσίαν ΜΟΡΝΙΚΤΟΝ.

Ἄνω τῶν (400) ἀτόμων μὲ λεωφορεῖα καὶ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐξέδραμον εἰς τὴν ἀνωτέρω τοποθεσίαν, ὅπου ἐπέρασαν μίαν θαυμασίαν ἡμέραν στὴ θάλασσα καὶ στὸ πράσινον τοπεῖον.

Πολλὰ λεωφορεῖα ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως συγκέντρωσαν τοὺς ἐκδρομεῖς εἰς προκαθωρισμένον σημεῖον τῆς πόλεως, ὅπου στὰς (8.30) π.μ. ἔγινε ἡ ἐκκίνησις.

Ἡ μαγευτικὴ τοποθεσία ΜΟΡΝΙΚΤΟΝ κατὰ τὰς (10.30) π.μ. εἶχε προσλάβει χαρακτῆρα Ἑλληνικὸν μὲ τὴν κατάληψιν... ὑπὸ τῶν Χαλκιδικέων καὶ ἄλλων ὁμογενῶν ἐκδρομέων, εἰς δὲ τὸν ὑπόσκιὰν χῶρον ἐτοποθετήθη ἡ Λαϊκὴ Ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κ. Μπουραντᾶ (ἐκ Κασσανδρινοῦ), καὶ διασκέδασεν τοὺς πάντας μὲ λαϊκοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς χορούς.

Πρόχειρες ψησταριὲς γιὰ σουβλάκια κ.τ.λ. μᾶς παρουσίασε ὁ ἀγαπητὸς μας φίλος κ. Ἀργύριος Στιβαχτάρης (ἐκ Πολυγύρου), ὁ ὁποῖος σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς Ἀδελφότητος προσφέρεται νὰ βοηθήση ἀφιλοκερδῶς.

Ἀφθονες παγωμένες μπῦρες καὶ ἀναψυκτικὰ εἶχε προβλέψει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ἓν γκρούπ νεαρῶν καὶ δεσποινίδων μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας καὶ μὲ τὴν γαλανόλευκη καὶ Αὐστραλέζικη σημαῖα ἐπροπορεύετο.

Μὲ στολὴ εὐζώνου ἦταν οἱ κ.κ. Τσατσαρώνης Σταμάτιος (ἐκ Παλιουρίου Κασσάνδρας) καὶ ὁ μικρὸς Εὐγένιος Μαστρογιάννης (υἱὸς τοῦ κ. Προέδρου Μαστρογιάννη Λ ἐκ Νέας Τριγλίας) Ἐπίσης μὲ στολὴ Εὐζώνου ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της ἡ μικρὴ Παναγιώτα Ἀμπελᾶ (κόρη τοῦ γράφοντος τὴν στήλην αὐτήν.)

Ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ὡροίου φύλου μὲ ἐνδυμασία Ἀμαλίας, ἐμφανίσθησαν αἱ Δίδες Ἔφη Καρανικόλα (ἐκ Χανιώτης—Κασσάνδρας) ἡ Δέσποινα Καλαμβούκα (ἐκ Βάλτης), ἐπίσης καὶ ἡ μικρὴ Φόνη Μαστρογιάννη (κόρη τοῦ κ. Προέδρου).

Περὶ τὰς (10.45) π.μ. ἔγινε ἡ Ἔπαρσις τῆς σημαίας ὅπου μὲ δέουσαν τιμήν, κατάνυξιν καὶ ἐνθουσιασμὸν παρηκολουθήθη ἀπὸ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος κ. Λ. Μαστρογιάννης ἀνέπτυξε ἐν ὀλίγοις τοὺς λόγους, ποὺ διοργανώνει κάθε τόσο ἡ ἀδελφότης χοροὺς καὶ ἐκδρομὲς. Ὅλα αὐτὰ γίνονται διὰ τὴν καλυτέραν γνωριμίαν καὶ συναδέλφωσιν ὅλων τῶν ἐν Μελβούρνη Χαλκιδικέων. Τέλος ἀφοῦ εὐχαρήστησε ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅλους τοὺς τιμήσαντας τὴν ἐκδρομὴν ἔκαμε ἔναρξιν τῆς διασκεδάσεως ποὺ διήρκεσε ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ποὺ ἐξελίχθηκε σ' ἕνα πραγματικὸ Χαλκιδικιώτικο πανηγῦρι.

Τὸ πατροπαράδοτο κέφι τῶν Χαλκιδικέων ἡ παγωμένη μπῦρα, τὰ ρηγανᾶτα σουβλάκια ποὺ μᾶς παρουσίασε ὁ κ. Στιβακτάρης, συνετέλεσαν στὴν πλήρη ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς. Μεγάλη ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ στὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ κ. Μπουραντᾶ ὀρχήστρα καὶ τὸ γλυκὸ Μπουζούκι τοῦ κ. Δημήτρη Γιακουμῆ (ἐκ Βάλτας Κασσάνδρας) ποὺ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔπαιξαν ἀκούραστα.

Ὅλη ἡ Ἐκδρομὴ ἀπὸ ἐκκινήσεως μέχρι τέλους ἐκινηματογραφήθη, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Γ. Ἀμπελᾶ (ἐκ Κασσανδρινοῦ Κασσάνδρας) ἡ δὲ ταινία γρήγορα θὰ σταλῆ σὲ διαφόρους Κινηματογράφους τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐπακολούθησαν ἀγωνίσματα μικρῶν παιδιῶν στὰ ὁποῖα ἐδόθησαν καὶ διάφορα δῶρα.

Ἀπὸ ὅλα τὰ παιδάκια ἄξιος συγχαρητηρίων ἦταν ὁ μικρὸς Νικόλαος Βουλανᾶ (ἐκ Κασσανδρινοῦ Κασσάνδρας καὶ υἱὸς τοῦ κ. Ἀστ. Βουλανᾶ), ὁ ὁποῖος ἐχόρευσεν μὲ μεγάλην, ἐπιδεξιότητα τὸν Καλαματιανὸν χορὸν καὶ ἀπέσπασε τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν παρευρισκομένων.

Μὲ τὸ ἴδιο κέφι ποὺ ἄρχισν συνεχίσθη καὶ ἐτελείωσε ἡ ἐτησία αὐτὴ ἐκδρομὴ τῶν Χαλκιδικέων ὅπου μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὅλοι μὲ χαρὲς καὶ τραγούδια ἐπέστρεψαν στὴν Μελβούρνη καταευχαριστημένοι.

Ὁμολογουμένως καὶ μεῖς συμπληρώνουμεν, ὅτι ἀλησμόνητος θὰ μείνη σ' ὅλους μας ἡ ἡμέρα αὐτή.

Ἀξίζει νὰ συγχαρῶμεν θερμῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλανθρωπικῆς ἀδελφότητος Χαλκιδικέων καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐβοήθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Στὰς 20 Ἰανουαρίου κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Μελβούρνης, ἐκτελοῦν τὸ πρῶτον ταξεῖδι του εἰς τὴν γραμμὴν Εὐρώπης—Αὐστραλίας τὸ νέον πολυτελὲς Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον «ΕΛΛΗΝΙΣ» μὲ (1.700) περίπου μετανάστας.

Κατὰ τὴν ἄφιξίν του ἔτυχε ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς ὁμογενείας. Ἐκ τῶν (1.700) μεταναστῶν περὶ τοὺς (1.060) ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μελβούρνην. Ἐκ τῶν μεταναστῶν ποὺ ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μελβούρνην ἦταν καὶ οἱ συμπατριῶτες μας κ.κ. Γεώργιος Ζαρίφης (ἐκ Πολυγύρου, γυναικάδελφος τοῦ φίλου μας Θωμᾶ Ἀνδρωνᾶ καὶ στελέχους τῆς ἀδελφότητος) ἐπίσης ὁ κ. Ἀνδρέας Χρήστου (ἐκ Παλιουρίου Κασσάνδρας) ἀδελφὸς τοῦ κ, Χρίστου Χρίστου,

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης Χαλκιδικέων τοὺς εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία στὴν νέαν των Πατρίδα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Χαράλαμπος καὶ ἡ κυρία Κατίνα Παναγιωτίδου (ἐκ Μεσοκάμπου Ζακλιβερίου), ἀπέκτησαν κόρη στὰς 29)1)1964.

Ὁ κ. Ἀνναστάσιος καὶ ἡ κυρία Δέσποινα Ἀργυροπούλου (ἐκ Νέων Σημάντρων) ἀπέκτησαν κόρη στὰς 11)2)64.

Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στὰς 11)1)64 ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὸ τέκνον τοῦ κ. Θέμη καὶ τῆς κυρίας Μαρίας Μαθέας (ἐκ Κασσανδρινοῦ Κασσάνδρας). Ἀνάδοχος παρέστη ἡ Δίδα Νίκη Μπουραντᾶ δώσασα στὸ νεοφώτιστον τὸ ὄνομα Δημήτριος Ἐπηκολούθησε γλέντι στὸ σπίτι τῶν γονέων μὲ πλουσιοπάροχο δεῖπνο καὶ χορό, ποὺ διήρκεσε μέχρι τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς ἄλλης ἡμέρας.

Σ' αὐτὸ παρέστησαν ἄνω τῶν (150) συγγενῶν καὶ φίλων τῆς οἰκογενείας Μαθέα.

Στὰς 18)1)64 ἐβαπτίσθη τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Ἀντωνίου καὶ τῆς κυρίας Καλιόπης Παλαιολόγου (ἐκ Νέων Σημάνδρων) μὲ ἀνάδοχον τὸν κ. Χουβαρδάν, δίδοντας τὸ ὄνομα Βασιλική.

Στὰς 2)2)64 ἐβαπτίσθη τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. Δημητρίου καὶ τῆς κυρίας Μαρίας Παραδείση (ἐκ Πολυγύρου) μὲ ἀνάδοχον τὴν Δίδα Γόνη Ἀστερίου δίδοντας τὸ ὄνομα Ἀνδρομάχη.

Τὴν 1)2)64 ἐβαπτίσθη τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Εὐσταθίου καὶ τῆς κυρίας Δέσποινας Σταματίου (ἐκ Νέων Μουδανιῶν) μὲ ἀνάδοχον τὸν κ. Παπαδόπουλον. Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους ἀπευθύνομεν ἐγκαρδίους εὐχάς.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ
Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ
Κυρία ΕΛΕΝΗ ΖΑΧΟΥ
ἐκτελεῖ κομμώσεις, βαφάς, περμανάντ παρὰ τῷ Κομμωτηρίῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ΕΞΗ ΒΡΥΣΕΩΝ—ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΛΙΠΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ

Μετὰ τὴν σπορὰ καὶ μέχρι νὰ φθάσουν τὰ σιτηρὰ στὴν συγκομιδή τους πρέπει νὰ τὰ βοηθήσωμε μὲ τὴν ἐπιφανειακὴ λίπανσι καὶ μὲ τὸ ράντισμα ἢ σκόνισμα γιὰ τὰ ἀγριόχορτα.

Σήμερα γράφωμε γιὰ τὴν σημασία τῆς ἐπιφανειακῆς λιπάνσεως, τὸν τρόπο καὶ τὸν χρόνο ἐφαρμογῆς της.

Τὰ σιτάρια ἀπὸ τὸ φύτρωμά τους καὶ πέρα ἀναπτύσσονται συνεχῶς. Ἡ ἀνάπτυξίς τους εἶναι τόσο μεγαλύτερη ὅσο πιὸ ζεστὸς εἶναι ὁ χειμῶνας καὶ ὅσο πιὸ γερὸ εἶναι τὸ χωράφι.

Ὅταν μποῦμε στὴν ἄνοιξι, ὁπότε οἱ ζέστες κάθε μέρα γίνονται καὶ μεγαλύτερες, τὰ σιτάρια μεγαλώνουν γρήγορα, ἀπὸ ἡμέρα δὲ σὲ ἡμέρα γίνονται ἀγνώριστα.

Ὅπως κάθε τι ποὺ ζεῖ ἔτσι καὶ τὰ σιτάρια γιὰ νὰ μεγαλώσουν πρέπει νὰ κατανα λώσουν τροφές. Οἱ ἀπαιτήσεις τῶν φυτῶν σὲ τροφὲς γιὰ μιὰ φυσιολογικὴ ἀνάπτυξί τους αὐξάνουν κάθε μέρα καὶ εἶναι ἀνάλογες μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῶν φυτῶν.

Συνεπῶς ἀπὸ τὴν ἄνοιξι καὶ πέρα, ποὺ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυτῶν εἶναι συνεχὴς καὶ μεγάλη καὶ οἱ ἀπαιτήσεις τους σὲ τροφὲς κάθε μέρα αὐξάνουν.

Οἱ τροφὲς τῶν φυτῶν εἶναι τὸ Ἄζωτο, ὁ φόσφωρος καὶ τὸ κάλι κυρίως καθὼς καὶ τὸ Ἀσβέστιον, ὁ Ἄνθρακας, ὁ Σίδηρος κ.ἄ. στὴν ἁπλῆ τους μορφή.

Στὸ χῶμα ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ τροφὲς ὄχι στὴν ἁπλῆ τους μορφὴ ἀλλὰ ἑνωμένες σὲ σύνθετες ὀργανικὲς ἢ ἀνόργανες οὐσίες. Ἡ διάσπασις τῶν συνθέτων ὀργανικῶν ἢ ἀνοργάνων οὐσιῶν γίνεται ἀπὸ μικροοργανισμούς, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται μέσα στὸ χῶμα.

Οἱ μικροοργανισμοὶ διασποῦν τὶς σύνθετες οὐσίες τόσο ταχύτερα ὅσο ἡ ζέστη εἶναι μεγαλύτερη καὶ ὑπάρχει στὸ χῶμα καλὴ ὑγρασία.

Στὴν ἀρχὴ τῆς ἀνοίξεως ἔχομε μὲν στὸ χωράφι καλὴ ὑγρασία ἡ ζέσεη ὅμως δὲν εἶναι ἐκείνη ποὺ πρέπει γιὰ νὰ δουλέψουν ἐντατικὰ οἱ μικροοργανισμοὶ καὶ νὰ ἀπελευθερώσουν ὅλες τὶς ἁπλὲς τροφὲς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη τὰ φυτά, γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν κανονικά, Χρέος μας λοιπὸν νὰ βοηθήσουμε τὰ φυτὰ στὸ στάδιο αὐτὸ γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν κανονικὰ καὶ σύντομα ὥστε νὰ πρωϊμίσωνε καὶ τὴν παραγωγή.

Τὸ ἐπιφανειακὸ λίπασμα (διάφορα νίτρα) εἶναι ἄζωτοῦχος τροφὴ στὴν ἁπλῆ της μορφὴ ποὺ γιὸ νὰ διασπασθῆ δὲν χρειάζεται τὴν δρᾶσι τῶν μικροοργανισμῶν ἀλλὰ ἁπλῶς νερὸ βροχῆς ποὺ θᾶ λυώση τὸ λίπασμα καὶ θὰ τό μεταφέρη στὶς ρίζες τῶν φυτῶν.

Ἀπὸ ὅσα γράφτηκαν πάρα πάνω βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐπιφανειακὴ λίπανσις πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται κάθε χρόνο καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς παραγωγοὺς ἂν θέλουν νὰ ἔχουν καλὴ παραγωγή.

Εἴπαμε ὅτι μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνοίξεως τὰ φυτὰ μεγαλώνουν κάθε μέρα καὶ πιὸ πολὺ καὶ ἀκόμα ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις σὲ τροφὲς κάθε μέρα αὐξάνουν. Εἴπαμε ἀκόμα ὅτι τὸ ἐπιφανειακὸ λίπασμα (νίτρο), γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τὰ φυτὰ, δέν χρειάζεται τὴν δράσι τῶν μικροοργανισμῶν ἀλλά νερὸ βροχῆς ποὺ θὰ τὸ λυώση καὶ θὰ τὸ μεταφέρη στὶς ρίζες τῶν φυτῶν. Ἄρα τὸ ἐπιφανειακὸ λίπασμα πρέπει νὰ πέση στὸ χωράφι πρὶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνοίξεως καὶ πρὸς νὸ τέλος τοῦ χειμῶνα, γιὰ νὰ ὑπάρξη χρόνος γιὰ βροχὴ ποὺ θὰ τὸ λυώση καὶ θὰ τὸ μεταφέρη στὶς ρίζες. Γιὰ τὴν περιοχὴ μας κατάλληλη ἐποχὴ γιὰ τὸ σκόρπισμα τοῦ ἐπιφανειακοῦ λιπάσματος εἶναι τὰ τέλη Φεβρουαρίου καὶ μόλις ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψη.

Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ὅταν ἄρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ νίτρα σκόρπιζαν ὅλο τὸ λίπασμα σὲ ἕνα χέρι. Μὲ τὴν ἔρευνα ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἀποτελέσματα εἶναι πολὺ καλλίτερα ὅταν τὸ λίπασμα σκορπισθῆ σέ δύο δόσεις, διότι μὲ τὶς πρῶτες ζέστες τῆς ἀνοίξεως οἱ ἀνάγκες τῶν φυτῶν σὲ ἄζωτο (νίτρο) εἶναι λιγώτερες ἀπὸ ὅσες ρίχνομε μὲ τὸ λίπασμα ὅταν τὸ σκορποῦμε ὅλο σὲ μιὰ δόσι, Ἐπὶ πλέον ὑπάρχει πάντα ὁ κίνδυνος, ἂν κάνη πολλὲς καὶ συνεχεῖς βροχὲς, νὰ λυώση τὸ λίπασμα καὶ νὰ μεταφερθῆ σὲ βάθος ποὺ νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὸ πάρουν τὰ φυτά. Ὅταν ἐπομένως πάρετε τὸ λίπασμα πρέπει νὰ τὸ χωρίσετε στὴν μέση καὶ νὰ ρίξετε τὸ μισὸ στὰ τέλη Φεβρουαρίου καὶ τὸ ἄλλο μισό, σὰν δεύτερη δόσι, μετὰ 10 ἕως 15 ἡμέρες.

Μιὰ καλὴ ἐπιφανειακὴ λίπανσις εἶναι μὲ 10 κιλὰ Νιτρικῆς ἀμμωνίας στὸ στρέμμα. Ὅμως πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ κάθε παραγωγός, μόνος του θὰ κανονίση τὸ λίπασμα ποὺ θὰ χρειασθῆ, γιατὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἕνα χωράφι θέλει τόσο λίπασμα στὸ στρέμμα ἐνῶ τὸ ἄλλο λιγώτερο ἢ περισσότερο,

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΠΗΓΗ ΒΙΤΑΜΙΝΩΝ, ΟΡΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΙΧΝΟΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
Εἰς τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν GLEANINGS IN BEE CULTURE ὁ δόκτωρ R. WILSON γράφει τὰ ἀκόλουθα: Ὁ Βασιλικὸς Πολτὸς παράγει μία γενικὴ εὐεξία. Ἀνανεώνει τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Δυναμώνει τὴν μνήμην. Ἐπίσης δίδει εὐφορίαν, ἔφεσιν πρὸς ἐργασίαν, σεξουαλικὴν δραστηριότητα καὶ γονιμότητα. Αὐξάνει τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια καὶ τὴν ὄρεξιν. Ὑποβοηθεῖ τὸν μεταβολισμὸν καὶ φέρει ἄριστα ἀποτελέσματα εἰς ἀνθρώπους πάσχοντας ἀπὸ ἀϋπνίαν. νευρικὰς διαταραχὰς, ρευματισμούς, ἀρθριτικά, ἔκζεμα καὶ πίεσιν.
ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ (GELEE ROYALE) «ΑΞΑΛΩΤΙΔΗ»
Συσκευασία: Καψούλαι τῶν 100 MG εἰς FLACON τῶν 10 καψουλῶν καὶ εἰς μία πλήρη σειρὰ τῶν 6 FLACONS.
Προσοχὴ μόνον, τὸ κόκκινο κουτάκι νὰ γράφη πάντοτε ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ «ΑΞΑΛΩΤΙΔΗ» εἴδ. μελισσοκόμου πτυχιούχου πανεπιστημίου, τότε μόνον παίρνετε γνήσιο βασιλικὸ πολτό. Παρακαταθήκη εἰς τὸ ἐν Πολυγύρῳ Κατάστημα Γεραχίνας Δάϊου.

ΥΠΑΝΔΡΟΣ ΧΩΡΙΚΗ ΗΚΡΩΤΗΡΙΑΣΘΗ

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΚΑΨΥΛΟΥ ΔΥΝΑΜΙΤΙΔΟΣ

ΤΟ ΕΞΕΛΑΒΕΝ ΩΣ ΚΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΕΣΕ ΠΥΡ

Ἡ Μαγδαληνὴ σύζυγος Ἀστ. Καραγιάννη, κάτοικος Παλιουρίου Κασσάνδρας, ἐπισκεφθεῖσα τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρός της, εἰς Ἁγίαν Παρασκευὴν Χαλκιδικῆς. ὑπέστη ἀκρωτηριασμὸν τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός, συνεπείᾳ ἐκρήξεως καψυλίου δυναμίτιδος.

Ἡ Καραγιάννη, ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ πατρός της Κλ. Βαμβακᾶ, ἀνεζήτει εἰς κυτίον ἓν κηρίον, διὰ νὰ θέσῃ πῦρ, δι' αὐτοῦ, εἰς πετρελαιολυχνίαν. Ἀνεῦρε τὸ καψύλιον τῆς δυναμίτιδος. μετὰ θρυαλλίδος καὶ ἐκλαβοῦσα αὐτό, συνεπείᾳ τοῦ κρατοῦντος ἡμίφωτος. ὡς κηρίον, ἐπεχείρησε νὰ τὸ ἀνάψῃ. Τὸ καψύλιον ἐξερράγη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκόψῃ τοὺς δακτύλους τῆς χειρός της. Ἡ ἀκρωτηριασθεῖσα, μετὰ τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν εἰς κοινοτικὸν ἰατρεῖον, διεκομίσθη εἰς νοσοκομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου νοσηλεύεται, εὑρισκομένη ἐκτὸς κινδύνου.

Ἐκ τῆς προαναφερθείσης, προέκυψεν, ὅτι τὸ καψύλιον κατεῖχε παρανόμως ὁ πατήρ της, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βαθύτατα συγκινημένος ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς βουλευτοῦ τῆς Ε. Κέντρου τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνω τὰς θερμοτέρας μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριώτας μου.

Ἔχω πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών μου πρὸς τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ παρέχω τὴν διαβεβαίωσιν πρὸς αὐτόν, ὅτι θ' ἀφιερώσω ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου μας.

Ι. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ
Ἰατρὸς
Βουλευτὴς Χαλκιδικῆς

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ 50)ο ΘΑ ΧΟΡΗΓΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΣ ΙΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.—Ὁ ὑπουργὸς οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκης ἀνεκοίνωσεν ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ χορηγηθῇ αὔξησις τοῦ 50)ο εἰς τοὺς ἀναπήρους καὶ τὰ θύματα πολέμου, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, ἀφ' ἧς ἐδόθη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς τοῦ δημοσίου.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200)55 «Περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», 2) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν 3250)24 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2148)52, τὰ ἄρθρα 73 τοῦ ΝΔ 2185)52 καὶ 38 τοῦ αὐτοῦ ΝΔ)τος. 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 482)28) 31—5—62 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ 9)20—2—64 γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ὑμῖν Συμβουλίου ἐποικισμοῦ, 5) τὴν ἀπὸ 19—10—63 αἴτησιν τῆς ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Γρηγορίου,

Ἀποφασίζομεν

Αἴρομεν τοὺς ἐκ τῶν ἄνω διατάξεων περιορισμοὺς καὶ ἐπιτρέπομεν τὴν ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου Ἁγ. Ὄρους ἐλευθέραν μεταβίβασιν τμήματος τοῦ εἰς τὴν Κοινοτικὴν περιοχὴν Ν. Μαρμαρᾶ, δασοκτήματός της καὶ ὑπὸ ὀνομασίαν «Μπαλαμπάν» συγκεκριμένως δὲ τοῦ τεμαχίου οὗτινος ἐχορηγήθη ἄδεια κατατμήσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 10155)285 π.Ε. 14—2—64 διαταγῆς Ὑπουργείου Γεωργίας. ὅπερ τμῆμα ἀνέρχεται εἰς 1743 στρέμματα, ἀπετυπώθη δὲ εἰς διάγραμμα 1: 25000 συνημμένον τῇ ὑπ' ἀριθ 5324)27—11—63 ἀναφορᾷ τοῦ Δασαρχείου Πολυγύρου πρὸς Ὑπ. Γεωργίας.

Ἡ ὡς ἄνω μεταβίβασις ὑπόκειται εἰς τοὺς ὅρους τοὺς διατυπωθέντας εἰς τὴν ὑπερθεν ἄδειαν κατατμήσεως τοῦ Ὑπ. Γεωργίας.

Γίνεται γνωστὸν ὅτι διὰ τὴν ἐν λόγῳ μεταβίβασιν δέον ὅπως καταβληθοῦν ὑπὸ τῶν πωλητῶν καὶ ἀγοραστῶν τὰ ὑπὸ τῆς ὑπ ἀριθ. 163551)1964 Ἀποφάσεως Ὑπ. Γεωργίας προβλεπόμενα τέλη ὑπὲρ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 3250)24 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2148) 1952.

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΣΥΝΔΙΚΑΣ

Η ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΡΩΓΗΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς γενικῆς συνομοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, ὅτι ὑπὸ τοῦ ταμείου ἀρωγῆς ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, ἐξεδόθησαν καὶ κατενέθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος τὰ ἐν τάλματα προικοδοτήσεων τῶν δικαιούχων τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1957 ἕως καὶ 1962. Ἐπειδὴ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος παρετάθη κατ' ἐξαίρεσιν μέχρι τῆς 31 Θαρτίου καὶ δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ ἄλλη παράτασις. εἶδοποιοῦνται ὅλαι αἱ ὑποβαλοῦσαι δικαιολογητικὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω χρονολογίας, ὅπως σπεύσοτν τὸ συντομώτερον, πρὸς εἴσπραξιν τῶν προικοδοτήσεώέ των. αἱ μὲ διαμένουσαι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, αἱ δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἰδίας Τραπέζης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κρήμνης ἐκφράζει τὰς θερμάς της εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κοντογιώργην ἐκ Κρήμνης καὶ νῦν κάτοικον Μαραθούσης διὰ τὴν πρὸς τὸ Σχολεῖον δωρεὰν ἀκινήτου ἐκτάσεως 500 τ.μ. εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς του Ἀστερίου καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)26—1—64 πράξεώς της ἀνακηρύσσει τοῦτον δωρητὴν τοῦ Σχολείου.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΝΙΚ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΕ ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΑ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΟΥΝ ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Τὴν ἀναβολὴν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν δι' εὐθετώτερον χρόνον ἀπεφάσισε, ἡ κυβέρνησις μετὰ εἰσήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Ἰ. Τούμπα.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, αἱ ἐκλογαὶ ἔπρεπε νὰ γίνουν μέχρι τῆς 12ης Ἀπριλίου. Διὰ τὴν ἀναβολὴν των ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου δημάρχου ἀπαιτεῖται σχετικὸς νόμος, ἡ ψήφισις τοῦ ὁποίου θὰ καθορίσῃ καὶ τὸν χρόνον διεξαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Ἰ. Τούμπας, διηυκόλυνεν ὅτι ἡ ἀναβολὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἀλλαγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας υἱὸν Ἰωάννην Ἀθανασίου Στογιάννην μνηστευθέντα ἐν Αὐστραλίᾳ μετὰ τῆς δίδος Μαργαρίτας Βούλγαρη εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἱ Γονεῖς Ἀ. Στογιάννη

ΕΛΑΙΟΚΤΗΜΑΤΙΑΙ

Διαθέτομεν ἐμβολιασμένα ἐλαιόδενδρα διαφόρων ἡλικιῶν καὶ διαστάσεων πρὸς πώλησιν μὲ χαμηλὰς τιμάς

Πληροφορίαι εἰς τὸν κ. Παῦλον Χαριστὸν Βασιλικὴ Πρόνοια ὡς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος μας.

ΕΝΟΡΚΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

Τακτικοὶ Α' 12ημέρου μηνὸς Μαρτίου 1964

Βασίλειος Ν. Κουγιώνης, Ἰωάννης Ἀ. Κόκκαλος, Παντελῆς Χ. Καλαϊτζῆς, Ἰωάννης Γ. Λαγός, Γεώργιος Δ. Λιαριγκοβινὸς, Στυλιανὸς Δ. Πιπέρκος, Δημήτριος Κ. Κουτσῆς, Χρῖστος Χ. Μπανάβας, Γεώργιος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Ἀθανάσιος Γ. Μαγδαλης, Σωτήριος Γ. Παπαδόπουλος, Χρῖστος Γ. Κοσμέτης, Ἀντώνιος Δ. Μπανάβας, Γεώργιος Ν. Μπουλάκης, Ἀστέριος Α. Πιπέρκος, Γρηγόριος Ἀ. Ἀσβεστᾶς, Παναγιώτης Ἰ. Παπαγεωργίου, Ἀξιώτης Ἀξιώτης, Λάζαρος Θ. Παπαβέργος, Ἀστέριος Γ. Ροῦσος.

Ἀναπληρωματικοὶ Α' 12ημέρου Μαρτίου 1964

Ἠλίας Κ. Μπογιατζῆς, Χρῆστος Μιχαηλίδης, Μιχαὴλ Ἰ. Βογιατζῆς, Ἀπόστολος Ἀ. Ἀμπαρᾶς, Δημήτριος Γ. Μπασλῆς, Κων)τῖνος Β. Μαγδάλης, Ἰωάννης Γ. Μπιτσίνης, Φαίδων Ἀ. Κλειδαρᾶς, Στέφανος Κότσιανος, Ἰωάννης Γ. Μυλωνᾶς.

Τακτικοὶ Β' 12ημέρου μηνὸς Μαρτίου 1964

Ἀθανάσιος Πουμάκης, Χρῆστος Δ. Μηλᾶς, Γεώργιος Λιφαζάνης, Ἀθανάσιος Λυκάρτσης, Θεόδωρος Ἰ. Θεοδωρίδης, Λάζαρος Δ. Μπουλάκης, Γεώργιος Ἰ. Μυλωνᾶς, Γεώργιος Ν. Λιβανίδης, Πέτρος Μ. Παπαδόπουλος, Θωμᾶς Δ. Παπαδόπουλος, Ζήσης Ν. Βερροιώτης, Νικόλαος Μ. Παπαμάξιμος, Χριστόφορος Ἀ. Βερροιώτης, Χρῖστος Ν. Βερροιώτης, Ἀστέριος Ἀ. Ἀμπαρᾶς, Κλέαρχος Ἰ. Αἰκατερινάρης, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης, Ἀπόστολος Βυβάτσης, Τριαντάφυλλος Ἀ. Ἀναγνωστάρας, Νικόλαος Ἀ. Βερροιώτης.

Ἀναπληρωματικοὶ Β' 12ημέρου μηνὸς Μαρτίου 1964

Γεώργιος Ν. Βούλγαρης, Γεώργιος Ἰ. Πρωτόγερος, Νικόλαος Ἀ. Παπανικολάου, Χρῆστος Κ. Ζαμπούνης, Ἰωάννης Β. Θεοδώρου, Νικόλαος Ἀ Χριστιανὸς, Θεόδωρος Δ. Ψαθᾶς, Κων)τῖνος Λιακόπουλος, Γεώργιος Ν. Κόκκαλος, Ἀθανάσιος Δ. Γκατζιώλης.

Τακτικοὶ Α' 12ημέρου

Δημήτριος Εὐ. Χατζηχρῖστος, Μάρκος Κ. Χλίχλιας, Στάμος Ἀ. Σαμαρᾶς, Ἰωάννης Σ. Σπηλιόπουλος, Ἀνιώνιος Κ Τσιάτσιαρης, Βασίλειος Κ. Καφτατζῆς, Χαρίλαος Ἰ. Κασαπίδης, Ἀθανάσιος Γ. Ράλλης, Ἰωάννης Στοῖκος, Ἀργύριος Χ. Σχοινᾶς.

Ἀναπληρωματικοὶ Α' 12ημέρου

Δημήτριος Μποράκης, Ξενοφῶν Φ. Ζογλοπίτης, Γεώργιος Δ. Γκιοῦρας. Ἰωάννης Β. Γεροβασιλείου, Περικλῆς Ἀ. Δημόπουλος.

Τακτικοὶ Β' 12ημέρου

Ἀθανάσιος Κ. Δεσποτίδης, Δούκας Χ. Δούκας, Φιλήμων Ἐμμανουὴλ. Νικόλαος Κ, Μαυρίδης, Ματθαῖος Δ. Μπουρμποτσιώτης, Ἰωάννης Ἀ. Ταχουγιάννης, Ἀλέξανδρος Ἀ. Τάσιος, Ἀθανάσιος Κ. Τσερβελῆς, Μιχαὴλ Ν. Τσακνῆς Χρῆστος Ν. Καζάνης.

Ἀναπληρωματικοὶ Β' 12ημέρου

Ἰωάννης Δ. Κατερτζῆς, Ἰωάννης Β. Γιαννιὸς. Ἀντώνιος Χ. Γκολόης, Κων)τῖνος Χ Γεροχρῆστος, Παναγιώτης Γ. Γεωργιάδης,

Ο κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ὁ βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Ἀθανάσιος Φιλιππίδης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀρναίαν, τὴν 6ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν θὰ δεχθῇ δὲ ἐπιτροπὰς καὶ μεμονωμένα ἄτομα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Στεφάνου Κοτσιάνου:

Κύριε Διευθυντά,

Θέλω νὰ μὲ ἐπιτρέψετε νὰ ἀπευθύνω ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἔγκριτης ἐφημερίδας σας ἕνα θερμὸ εὐχαριστῶ στοὺς ἕξ χιλιάδες ἑξακόσιους εἴκοσι δυὸ Χαλκιδικιῶτες καὶ Χαλκιδικιώτισσες ποὺ μὲ τίμησαν μὲ τὴ ψῆφο τους. Καὶ εἶναι καὶ περισσότεροι γιατὶ πολλὰ ψηφοδέλτιά μου ἀκυρώθηκαν οὐθαίρετα καὶ παράνομα μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι ἔγραφαν πάνω «Νομοῦ Χαλκιδικῆς Συνδυασμὸς» ἀντὶ «Συνδυασμὸς Νομοῦ Χαλκιδικῆς».

Εἶναι βαθειὰ ἡ εὐγνωμοσύνη μου στοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Οὔτε κομμιὰ ὑποχρέωση οὔτε καὶ κανένα συμφέρο τοὺς ὁδήγησε σὲ μένα. Μιὰ ἐχτίμηση ἁπλῶς ὤθησε τὰ βήματά τους πρὸς ἐμένα, πρᾶγμα ποὺ μὲ συγκινεῖ πολύ.

Χρόνια καὶ χρόνια τώρα κάμνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ τὴν προβολὴ τῆς Χαλκιδικῆς σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ γιὰ τὴν προκοπή της. καὶ μὲ πολλὲς μάλιστα ὑλικὲς θυσίες μου. Θὰ ἐξακολουθήσω νὰ ἀγωνίζουμαι στὶς ἐπάλξεις της. Τὸ θεωρῶ αὐτὸ σὰν χρέος μου ἱερὸ στὸν Τόπο ὅπου γεννήθηκα καὶ ἀνδρώθηκα.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν καλωσύνη σας νὰ φιλοξενήσετε τὶς ὀλίγες αὐτὲς γραμμὲς μου καὶ διατελῶ μὲ ὑπόληψη.

ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΑΜΝΩΝ

Ὁ Σταθμὸς Γεωργικῆς Ἐρεύνης Χαλκιδικῆς, διακηρύσσει ὅτι τὴν 6ην Μαρτίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12, θέλει διενεργηθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ. παρὰ τῷ χωρίῳ Ἅγ. Μάμας, πλειοδοτικὸς διαγωνισμός, διὰ τὴν ἐκποίησιν 29 ἀμνῶν, φυλῆς Ροῦντο Χαλκιδικῆς καὶ Λέσβου. συμφώνως τοῖς ὅροις σχετικῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως.

Διὰ πλείονας πληροφορίας καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Σύλλογος ἀστέγων Πολυγύρου καλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς Γ' Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 8)3)1964 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐν τῷ Καφενείῳ Ἰωάννου Τσιρούδα. Θέματα:

1) Λογοδοσία ἀπερχομένου Διοικ. Συμβουλίου.

2) Ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ 1963 καὶ προϋπολογισμοῦ 1964.

3) Ἐκλογὴ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος
Φ. ΣΤΥΛΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἀγρὸς δύο στρεμμάτων ἐν θέσει «Μπαλκάμ» Καλυβῶν Πολυγύρου.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ κ. Αἰκατερίνῃ Χ. Κουγιώνη ἐν Πολυγύρῳ.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

κὸ φρόνημα τῆς μακρυνῆς χώρας ποὺ εὑρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς θείας ἐπικρατείας, τότε προξενοῦμε βαθειὰ ὀδύνη στὸν οὐρανό. Χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἡ εὕρεσι τοῦ χαμένου.

Ἀλλὰ καὶ τῆς πλουσίας παρηγοριᾶς καὶ ἀναπαύσεως φορεὺς εἶναι ὁ ἀσπασμὸς τοῦ πατέρα. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ὑπάρχουν λόγοι ἀγωνίας ὅσον ἀφορᾷ στὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἡ θλιβερὴ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος χάθηκε. Τὴν εὐτυχία τοῦ παρόντος μαρτυρεῖ ἡ ὑποδοχή, ποὺ ἐπεφύλαξε ἡ μακρόθυμη πατρικὴ καρδιά. Τὸ μέλλον προβλέπεται γεμᾶτο ἀπὸ εὐλογίες καὶ χαρές.

Ἡ εὐμένεια τοῦ Θεοῦ ἀπαλλάσσει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἐνοχῆς. ποὺ δημιουργεῖ παρελθὸν κεκαλυμμένο ἀπὸ τὴν σκιὰ τῶν ἐφαμάρτων ροπῶν. Τὸ παρὸν κάτω ἀπὸ τὰ φτερὰ τῆς θεϊκῆς προστασίας δίδει τὴν γλυκύτυτα τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐπικοινωνίας καὶ ἀποτελεῖ ἐγγύησι γιὰ μιὰ σταθερὴ μελλοντικὴ πορεία πρὸς ἀπόκτησι τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶ πλέον ὁ ἀσπασμὸς τοῦ πατέρα ὁδηγεῖ τὸ παιδὶ στὸ ἕτοιμο τραπέζι τῆς εὐφροσύνης, μαζῆ μὲ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας.

Ὅταν ὁδηγοῦμε τὰ βήματά μας πρὸς τὸν πατέρα καὶ δεχθοῦμε τὸ φίλημα τῆς υἱοθεσίας, τότε μποροῦμε νὰ παρακαθήσουμε στὸ τραπέζι του ὅπου ἡ πνευματικὴ εὐωχία μὲ τὶς ἀγγελικὲς συμφωνίες, ὅπου ἡ κοινωνία μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων.

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ἔχει κοινὰ χαρακτηριστικὰ μὲ τὸν ἄσωτο; Μᾶς ἑλκύει ὁ κόσμος μὲ τὴν ἀσύμφορη γιὰ τὴν ψυχὴ μας νοοτροπία.

Ἴσως ἐπιθυμοῦμε νὰ βρεθοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὸν φράκτη τῆς θείας ἰδιοκτησίας. Ὅμως γρήγορα γευόμαστε τὰ ξυλοκέρατα τῆς ἀποστασίας. Τότε δὲν συμφέρει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ πάρουμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Καὶ ὡπλισμένοι μὲ ἡρωϊσμὸ νὰ εἰποῦμε «Πάτερ ἥμαρτον». Καὶ ὁ πατέρας θὰ τρέξῃ νὰ μᾶς δώσῃ τὸ φίλημα τῆς συμφιλιώσεως,

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Ἰωάννης Στογιάννης καὶ Δίδα Μαργαρίτα Βούλγαρη (ἐκ Πολυγύρου) ἔδωσαν ἀμοιβαία ὑπόσχεσιν γάμου στὰς 25)1)64. Ταχείαν στέψιν τοὺς εὐχόμεθα.

ΓΑΜΟΙ

Τὸ Σάββατον τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα (5) μμ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων, μὲ ὅλην τὴν ἐμπρέπουσαν μεγαλοπρέπειαν καὶ τάξιν ηὐλογήθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τῆς ἐκ Γαλατίστης Δίδος ΜΕΡΟΠΗΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ μετὰ τοῦ γνωστοῦ παροίκου Μελβούρνης κ. Μιχαὴλ ΠΕΤΡΙΔΗ (ἐκ Λαγκιδᾶ Θεσ)νίκης). Τοὺς δακτυλίους καὶ νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ, Γεώργιος Ζερβίνος.

Δεξίωσις καὶ γαμήλιον δεῖπνον τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδόθη εἰς πολυτελέστατον Κέντρον ὅπου παρευρέθησαν ἄνω τῶν (250) ἀτόμων, Χρέη συμποσιάρχου ἔκαμε ὁ κ. Ἐμ. Καφαντάρης (ἀδελφὸς τῆς Νύφης).

Προπόσεις ὑπὲρ τῶν νεονύμφων ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Εὐλογήσαντος τὸ ἱερὸν Μυστήριον Αἰδ. Θερμοῦ καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχμανδρίτου Κουρτέση, ποὺ μετὰ γλαφυρότητος ἔπλεξαν τὸ ἐγκώμιον τῶν νεονύμφων. Ὁ κ. Ἐμ. Καφαντάρης καταλλήλως εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Ἐπηκολούθησε χορὸς καὶ διασκέδασις μ χρ τς πρωϊνὲς ὧρες τὴν ἄλλην ἡμέραν Τὴν ἑπομένην οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν διὰ γαμήλιον ταξεῖδι εἰς Τασμάνιαν. Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης Χαλκιδικέων χρωστᾶ πάρα πολλὰ στὴν Δίδα Καφαντάρη (Πετρίδη). Ἡ Δίδα Καφαντάρη ἦτο ἡ πρωτοπόρα ἀπὸ τὸ γυναικεῖο φύλο ποὺ προσέφερε ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξι διὰ τὴν πρόοδο καὶ ἀνάπτυξι τῆς Ἀδελφότητος.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ἡμεῖς εὐχόμεθα εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος τῶν νεονύμφων τὸν βίον εὐδαίμονα, εὐτυχῆ καὶ πᾶσαν οἰκογενειακὴν χαράν.

Ἐπίσης στὰς 26)11)63 ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ὁ κ. Ἀστέριος καὶ ἡ κυρία Εἰρήνη Ζέρβα (ἐκ Βάλτας—Κασσήνδρας). Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ἀντ. Παλαιολόγου.

Τοὺς εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνθόσπαρτον.

ΓΝΟΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος Χαλκιδικέων ἐν Μελβούρνῃ Αὐστραλίας καθιστᾷ γνωστὸν σ' ὅλα τὰ Ποδοσφαιρικὰ Σωματεῖα τῆς Χαλκιδικῆς, ὅτι στὴν τελευταία συνεδρίασίν του πῆρε τὴν ἀπόφασι ὅπως ἀποστείλῃ στὴν διεύθυνσι τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἀργυροῦν Κύπελον καὶ ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν πρωταθλήτρια ὁμάδα Χαλκιδικῆς.

Ὁ Γραμματεὺς
τῆς Ἀδελφότητος
Γ. ΑΜΠΕΛΑΣ